

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Her ved tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om nedsættelse af et fællesudvalg til afgørelse af uoverensstemmelserne mellem De samvirkende Telefonselskaber og Centralorganisationen for Telefonstanden i Danmark.

Forhandlingerne mellem De samvirkende Telefonselskaber og Centralorganisationen for Telefonstanden i Danmark om nye overenskomster om løn- og arbejdsvilkår m. v. til afløsning af de overenskomster, som efter opsigelse er udløbet pr. 1. april i år, førte ikke til et positivt resultat, og centralorganisationen afgav derefter den 31. marts over for selskaberne varsel om arbejdsstandsning fra udgangen af april måned. Herom blev forligsinstitutionen underrettet, og forligsmanden optog forhandling med parterne om en løsning af konflikten. Disse forhandlinger fortsattes, efter at forligsmanden den 28. april d. å. havde benyttet sin beføjelse efter mæglingsloven til at udsætte de varslede arbejdsstandsninger i 2 uger, men den 13. maj d. å. måtte forligsmanden meddele, at fortsat mægling mellem parterne efter hans skøn ikke havde udsigt til at skabe grundlag for et mæglingsforslag, der havde mulighed for at blive vedtaget af begge parter.

Samtidig blev der af forligsinstitutionen givet meddelelse om, at de 3 forligsmænd havde udsat de varslede arbejdsstandsninger i yderligere 2 uger under henvisning til mæglingslovens § 4, stk. 5, der lyder således:

„For så vidt forligsmanden skønner, at fortsat mægling mellem parterne ikke har nogen udsigt til at skabe grundlag for et mæglingsforslag, der har mulighed for at blive vedtaget af begge parter, skal han, inden han opgiver mæglingen, i tilfælde, hvor den truende arbejdsstandsning vil ramme livsvigtige samfundsinstitutioner eller samfundsfunktioner, eller hvor forligsmanden anser arbejdsstandsningen for i øvrigt at have vidtrækkende samfundsmæssig betydning, tilkalde de øvrige forligsmænd og rådføre sig med dem om betimeligheden af at kræve arbejdsstandsningen udsat. Forligsmændene kan da kræve af vedkommende part, at den udsætter den truende arbejdsstandsningens iværksættelse i indtil 2 uger. Kravet kan også omfatte

truende arbejdsstandsninger, der vel ikke i sig selv kan anses for at have vidtrækkende samfundsmæssig betydning, men hvis iværksættelse dog under den foreliggende situation skønnes at øve afgørende uheldig indflydelse på mulighederne for en fredelig udløsning af den samlede konfliktsituation.“

Forligsmanden har nu, efter at han i overensstemmelse med mæglingslovens § 4, stk. 6, på ny har forhandlet med parterne om stridens bilæggelse, i går — den 24. maj — erklæret forhandlingerne for definitivt afsluttet, idet det fremdeles ikke er lykkedes at nærme parterne så meget til hinanden, at der efter forligsmandens skøn var grundlag for fremsættelse af et mæglingsforslag. De varslede arbejdsstandsninger kan derfor, såfremt der ikke gribes ind, træde i kraft den 27. maj d. å.

Det behøver næppe at fremhæves, at en landsomfattende arbejdsstandsning af denne art vil have meget følelige virkninger inden for næsten alle grene af samfundslivet. De tre forligsmænds anvendelse af adgangen i mæglingslovens § 4, stk. 5, til udsættelse af strejken har allerede understreget, at der her er tale om et meget vigtigt område, og det gælder især den egentlige livsvigtige telefontrafik. Efter de oplysninger, som foreligger, må det anses for reelt umuligt selv med en vis bemanning under en arbejdsstandsning at sikre en forsvarlig afvikling af den livsvigtige telefontrafik.

Forholdet er altså det, at parterne hidtil har været ude af stand til ved forhandlinger indbyrdes og under forligsmandens medvirken at finde en løsning, og at konflikten, såfremt den fik lov til at gå sin gang, ville ramme en række livsvigtige samfundsfunktioner.

Det er regeringens opfattelse, at en arbejdsstandsning af denne alvorlige karakter må søges hindret, og det er ud fra dette synspunkt regeringen har fremsat det foreliggende lovforslag.

Regeringen anser det for at være af den største betydning, at det her i landet anerkendte system for ordning af arbejdsforholdene bevares, et system, hvorunder parterne selv, eventuelt med bistand af statens forligsinstitution, søger at forhandle sig til rette om de kollektive overenskomster. I den foreliggende situation, hvor hensynet til livsvigtige samfundsfunktioner står på